

Talenten (153)

Even dacht ik: ik doe het niet meer. Mij niet gezien. Voor zo weinig respons stop ik daarmee. Maar toch kruipt het bloed waar het niet gaan kan en pakte ik mijn pen weer op. Schrijven is te leuk. En je mag je talenten immers gebruiken?

Toch kan het me weleens naar de keel vliegen. Wie zit er nu op mij te wachten, op mijn onbenulligheden, op mijn vragen, op mijn knipoogjes, op mijn kwetsbaarheden. Hang je vuile was niet buiten, meid. Dat innerlijke stemmetje ben ik zo zat! Hoog tijd om wat tegengas te geven.

Toen las ik deze week een column en dat zette mijn schrijvershart in vuur en vlam. Schrijver ben ik. Ik moet praten, dichten, schrijven. Anders ontplof ik. Al vind niemand het interessant. Talenten krijg je niet om te verstoppen, maar om uit te delen.

Net als een fluitketel zijn stoom kwijt moet en een (stoom-) trein niet rijdt zonder stoom af te blazen, zijn jullie mijn uitlaatklep. Sorry voor de vergelijking. Momenteel komt Railway op tv en dat blijk ik toch leuk te vinden. Heeft vast met leeftijd te maken. Ik heb dus besloten ook bij weinig reacties te blijven schrijven. Ik vind het te leuk. En niet verklappen... als ik niet schrijf, word ik onaangenaam in de omgang.

Eens te meer dus door een column die ik las van een ex-collega Danielle die ik dankzij Facebook weer tegen het lijf liep. Jullie hebben vast van mij vernomen dat ik een basaalcelcarcinoom heb en dat die verwijderd is en dat ik (oh ijdeltuit) best van baal, want hij zat op mijn bovenlip en bleek verder vertakt dan gedacht.

Dit resulteerde in een ingreep die de plastisch chirurg moest repareren en heeft mijn gezicht en vooral mijn lip voor altijd

veranderd. Niet leuk, iets waar ik best van baal. Toen las ik de column van mijn ex-collega.

Zij heeft een melanoom in haar been en hier deelt ze heel openhartig over, ook in de plaatselijke krant. Zo dapper. Wat dat betreft heb ik niet te klagen. Mijn vorm van huidkanker is geheel ongevaarlijk, hoewel hij wel door botten heenvreet en daardoor bij de kankers wordt geschaard.

Zij heeft nog een heel traject te gaan. Ze inspireert me met haar schrijftalent en haar dapperheid. Ik kan niet anders. Haar talent stopt ze ook niet weg.

Dus blijf ik dichten, schrijven, delen en plaatjes maken. Want ook dat kan ik niet laten. Ik klierde vroeger al hele schriften vol. Heb zelfs Procreate gekocht en voel me af en toe echt een artiest.

Daniëlle, dankjewel voor je inspiratie. Je hebt mij weer op de rails geholpen. Ik hoop dat je herstel voorspoedig mag zijn!

Hou je haaks!

Annets Alfabet, 040624

